

Arrest

nr. 279 927 van 9 november 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X,
handelend in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar
minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 24 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar zoon en hun advocaat J. KONINGS *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De zoon van de verzoekende partij, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 30 januari 2020 als minderjarige begeleid door zijn moeder, de verzoekende partij *in casu*, en in het gezelschap van zijn twee oudere broers België binnen zonder enig identiteitsdocument. De verzoekende partij en haar oudste kind verzoeken op 3 februari 2020 om internationale bescherming. Het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij wordt op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van haar twee jongste kinderen als begeleide minderjarige ingediend. Op 22 maart 2021 beslist de commissaris-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van zowel de verzoekende partij als haar oudste kind tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 264 778 van 2 december 2021 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij en haar oudste kind.

1.2. Op 14 januari 2022 verzoekt de zoon van de verzoekende partij in eigen naam om internationale bescherming. Op 13 juni 2022 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van hem een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 16 juni 2022 aan de verzoekende partij en haar zoon aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je bezit de Irakese nationaliteit en je bent afkomstig uit Erbil (Koerdisch Autonome Regio, KAR, noord-Irak. Je bent geboren op 13 mei 2011 en je hebt, toen je acht jaar oud was, je land van herkomst verlaten omwille van je vader die jou en je familie fysiek mishandelde.

Je vertrok in het gezelschap van je mama L(...), K(...) A(...) L(...) (OV. (...)) en oudere broers A(...), M(...) He(...) A(...) (OV (...)) en A(...), Hi(...) Z(...) A(...) (OV. (...)). Jouw papa is nog steeds in Koerdistan. Je hebt verder nog een zus genaamd G(...). Ook zij is nog in Koerdistan, samen met haar echtgenoot en kinderen.

Op 3 februari 2020 diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. In het kader van dit verzoek werd op 22 maart 2021 een weigeringsbeslissing genomen. Op 23 april 2021 diende je mama beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De genomen weigeringsbeslissing werd bevestigd door de RvV op 25 mei 2021. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 14 januari 2022 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan vermeldt je tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat jullie het land verlieten omwille van je vader. Tijdens je persoonlijk onderhoud op de stoel van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) verklaarde je dat je vader een agressieve man was en hij jullie sloeg. Waarom weet je niet, wanneer dit gebeurde weet je ook niet meer.

Ter staving van jouw verzoek legde je geen documenten neer. Jouw broer He(...) legde in het kader van zijn persoonlijk onderhoud jouw originele Iraakse identiteitskaart neer.

In het kader van het verzoek om internationale bescherming van jouw broer He(...) werd jouw moeder op het einde van zijn persoonlijk onderhoud nog kort gehoord daar ze nog een aantal nieuwe elementen en documenten toe.

Jouw moeder verklaarde dat jouw vader een klacht indiende tegen jouw oom J(...) wegens ‘ontvoering’ van haarzelf, jou en jouw broers. J(...) werd omwille hiervan opgepakt en ondervraagd. Hij werd enkele dagen later zonder meer vrijgelaten. Hij verblijft tot op heden in zijn woning in Setaqan. Jouw moeder legde originele stukken betreffende deze aangifte voor, i.c. de klacht, de kennisgeving van de arrestatie van J(...), juridische beslissing om J(...) weer vrij te laten en de bevestiging van vrijlating van J(...). Jouw moeder legde ook nog haar originele smartcard en de originele enveloppe waarin deze documenten opgestuurd werden voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Na onderzoek van alle elementen in je administratief dossier dient te worden besloten dat je niet hebt weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in jouw hoofde. Je hebt doorheen je verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, riskeert dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw mama aanhaalde ter staving van haar verzoek van 3 februari 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je haalde tijdens je persoonlijk onderhoud zelf geen enkel feit aan dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt (CGVS, p. 7-8). Een kopie van deze beslissing werd in bijlage toegevoegd aan jouw administratief dossier.

Jouw originele identiteitskaart, die door jouw broer He(...) in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd voorgelegd, kan geen ander licht werpen op de eerdere appreciatie temeer daar dit document louter uw persoonsgegevens betreft doch zich op geen enkele manier uitspreekt over de feiten die jullie in Irak zouden hebben meegemaakt en omwille waarvan jullie Irak zouden hebben moeten verlaten.

Wat betreft de verklaringen die jouw moeder aflegde op het einde van het persoonlijk onderhoud van je broer He(...) en de nieuwe stukken die ze hierbij voorlegde, kan voorts verwezen worden naar hetgeen hieromtrent werd opgemerkt in de beslissing genomen door het Commissariaat-generaal in hoofde van jouw broer He(...). Deze motivering luidt als volgt :

“Verder dient nog volgende opgemerkt te worden. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud bleek uw moeder nog wat documenten te willen toevoegen in kader van uw asielprocedure. Zij verklaarde dat uw vader een klacht indiende tegen uw oom J(...) omwille van ‘ontvoering’ en dat uw oom werd opgepakt. Ze legde ter staving hiervan de klacht zelf, de bekendmaking van arrestatie + documenten aangaande de vrijlating, van uw oom voor. Aan de verklaringen dat uw vader klacht indiende tegen J(...) kan echter maar weinig geloof worden gehecht. Immers betreft het hier een gebeurtenis die voortvloeit uit een reeds ongeloofwaardig bevonden relaas (zie supra).

De waarachtigheid van deze feiten wordt voorts bijkomend onderuit gehaald gezien de opmerkelijke vaststelling dat uw moeder zelf, in het kader van haar procedure om internationale bescherming, nooit enige melding maakte van de klacht die tegen haar broer werd ingediend.

Jullie verlieten Irak reeds op 23 januari 2020 en uw moeder verzocht twee weken later, i.c. op 3 februari 2020, om internationale bescherming. In het kader van haar verzoek werd uw moeder voorts pas op 29 oktober 2020 en op 11 januari 2021 gehoord op het CGVS. Uit een vertaling van de klacht zelf én de bekendmaking van de arrestatie (zie info toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de klacht dateert van 11 september 2020 en de bekendmaking van arrestatie van 20 september 2020. Uit uw eigen verklaringen blijkt bovendien dat uw oom reeds een aantal dagen na zijn arrestatie zonder meer weer werd vrijgelaten. Beide gehoren van uw moeder in het kader van haar eigen procedure vonden plaats ruim één maand tot meerdere maanden nadat uw oom zou zijn aangeklaagd, er een bekendmaking van arrestatie werd opgemaakt én hij ondertussen alweer in vrijheid was gesteld. Het houdt dan ook volstrekt geen steek dat uw moeder van deze feiten in het kader van haar eigen verzoek nimmer melding maakte van de klacht tegen en arrestatie van haar broer. Ook in het kader van het beroep dat door uw moeder werd ingediend bij de RvV volgend op de weigeringsbeslissing genomen in haar hoofde door de Commissaris-generaal – het verzoekschrift dateert van 17 mei 2021 en de zitting vond plaats op 16

november 2021- werd met geen woord gerept over de gerechtelijke procedure die tegen uw oom aanhangig zou zijn gemaakt. Het mag duidelijk zijn dat dit volstrekt onaannemelijk is ingeval van een waarachtig relaas. Het mag overigens ook wel ten zeerste verbazen dat deze stukken nu pas, in het kader van uw verzoek voor het eerst worden voorgelegd. Er wordt ook op geen enkele manier verduidelijkt waarom deze feiten én de stukken niet eerder (konden) worden aangehaald / voorgelegd.

Voorts is het ook wel opmerkelijk dat uw vader pas op 11 september 2020, i.c. pas een achttal maanden na jullie vlucht, een klacht tegen J(...) zou hebben ingediend. U verklaarde dat uw vader nog voor jullie vlucht uit Irak, in de periode dat jullie ondergedoken zouden gezeten hebben bij een vriend van uw oom, bij uw oom zijn langsgegaan om hem te bedreigen indien uw oom iets met jullie 'verdwijning' te maken had. Het snijdt dan ook geen hout dat uw vader nog een achttal maanden zou gewacht hebben alvorens klacht in te dienen tegen uw oom.

Dat uw moeder de originele stukken in verband met deze klacht en daaropvolgende procedure voorlegde in het kader van uw persoonlijk onderhoud, wijzigt niets aan voorgaande. Immers, documenten hebben sowieso pas bewijswaarde wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas, wat duidelijk niet het geval is. Bovendien is het algemeen geweten dat in Irak alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor dit document hoe dan ook quasi geen bewijswaarde heeft.

Uw moeder legde voorts nog haar originele Iraakse smartcard voor. In tegenstelling tot wat in het kader van haar procedure om internationale bescherming werd opgemerkt legt ze thans aldus wel een tastbaar begin van bewijs voor aangaande haar identiteit. Echter, in navolging van wat de Commissaris-generaal reeds opmerkte in het kader van haar verzoek, dient opnieuw te worden opgemerkt dat dit document geen informatie bevat / zich niet uitspreekt over de actuele burgerlijke staat van uw moeder. Dat uw moeder tot op heden aldus nog altijd zou gehuwd zijn met uw vader wordt niet aangetoond. De motivering dienaangaande blijft dan ook gehandhaafd. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud haalde uw advocaat nog aan dat uw moeder van plan was stappen te ondernemen om van uw vader te scheiden (zie CGVS p. 20). Echter, dienaangaande werd voor het overige geen verdere informatie meer overgemaakt noch werd enig tastbaar begin van bewijs hieromtrent aan het CGVS bezorgd.

De voorgelegde omslag tot slot toont enkel aan dat post vanuit Irak werd opgestuurd, niets meer en niets minder."

Jouw originele identiteitskaart, die door jouw broer He(...) in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd voorgelegd, kan evenmin geen ander licht werpen op de eerdere appreciatie temeer daar dit document louter jouw persoonsgegevens betreft doch zich op geen enkele manier uitspreekt over de feiten die jullie in Irak zouden hebben meegemaakt en omwille waarvan jullie Irak zouden hebben moeten verlaten. Evenmin bevat jouw identiteitskaart enige informatie aangaande jouw moeder haar actuele burgerlijke staat.

Volledigheidshalve dient hier nog te worden aan toegevoegd dat in hoofde van je broer M(...) He(...) A(...) (OV (...)) werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat dat je minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op jou moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/1, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

Vreemdelingenwet), van de motiveringsverplichting, van het belang van het kind, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

Na een korte theoretische toelichting bij een aantal bepalingen en beginselen die zij *in casu* geschonden acht, zet de verzoekende partij vooreerst het volgende uiteen aangaande de vermeende kwetsbaarheid van haar zoon:

“Er werd in de bestreden beslissing onvoldoende rekening gehouden met de kwetsbare situatie van verzoeker.

Het CGVS dient bij de behandeling van een verzoek om internationale bescherming rekening te houden met het hoger belang van het kind.

Dat volgt uit het artikel 57/1 § 4 Vw:

“§ 4. (...)”

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt :

“(...)”

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent :

“(...)”

Het CGVS heeft tijdens de procedure en in de beslissing geenszins rekening met het hoger belang van de verzoeker.

Verzoeker was als jong kind slachtoffer van huiselijk geweld!

Hij herinnert zich deze feiten tot op vandaag:

“(...)”

(NPO, p. 7-8)

Er kan dan ook geen twijfel over bestaan dat hij nood heeft aan psychologische begeleiding om de traumatische gebeurtenissen uit het verleden te verwerken. Ook zijn broer He(...) heeft nood aan psychologische begeleiding.

Uit de motivering van de bestreden beslissing valt niet af te leiden dat deze elementen mee in overweging zijn genomen wat minstens een schending is van de motiveringsverplichting.”

Verder laat de verzoekende partij het volgende gelden met betrekking tot het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van haar zoon:

“Het Commissariaat-generaal is van mening dat uit de verklaringen die de verzoeker heeft afgelegd geen afzonderlijk onderzoek rechtvaardigen ten opzichte van het verzoek om internationale bescherming van zijn moeder.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze beoordeling!

Het CGVS toont zich zeer vooringenomen door te beweren dat het relaas van de wel ongeloofwaardig zal zijn aangezien het het relaas van de moeder, dat als ongeloofwaardig werd beschouwd, bevestigd.

Daarbij wordt er een volledige afbreuk gedaan aan het feit dat zowel verzoeker als zijn broer He(...) het verhaal van de moeder van verzoeker compleet bevestigen.

Bovendien is het gezin er weldegelijk in geslaagd om enkele argumenten van het CGVS die werden gebruikt om het relaas als ongeloofwaardig te bestempelen, te weerleggen aan de hand van nieuwe documenten.

Het CGVS beweert dat de documenten van de politie met betrekking tot de klacht tegen de oom van verzoeker reeds zouden zijn kunnen neergelegd tijdens de procedure voor Uw Zetel naar aanleiding van de beslissing van de moeder van verzoeker. De kopie hiervan werd echter reeds voorgelegd! (toenmalig stuk 19)

Aangezien de originele documenten werden neergelegd in het kader van de huidige procedure, dienen deze dus weldegelijk als echt te worden beschouwd.

Daarnaast zou de moeder van verzoeker in haar verzoek om internationale bescherming geen bewijs ter staving van haar identiteit hebben voorgelegd, ondanks dat zij wel een kopie van haar identiteitskaart kon voorleggen.

Naar aanleiding hiervan, contacteerde zij haar broer, de oom van verzoeker, en deze bezorgde via de post de originele identiteitskaart. Deze werden samen met de envelop neergelegd tijdens het persoonlijk onderhoud.

Op deze kaart staat duidelijk aangegeven dat haar burgerlijke staat gehuwd is! Het CGVS kan dan ook niet langer beweren dat zij niet zou aantonen werkelijk gehuwd te zijn met de vader van verzoeker.

De moeder van verzoeker deed ten slotte navraag of het mogelijk zou zijn om uit de echt te scheiden in België. Er zal hiervoor echter een dagvaarding worden gestuurd naar haar echtgenoot in Iran.

Uiteraard zou hij op dat ogenblik niet alleen weten dat zij zich in België bevindt, maar ook haar exacte adres.

Het is dan ook procedureel onmogelijk voor haar eigen veiligheid om uit de echt te scheiden in België. Dit kan echter niet tegen haar en de verzoeker gebruikt worden om hun geloofwaardigheid onderuit te halen, aangezien deze omstandigheden niet aan hen te wijten zijn.

Bovenstaande elementen samengenomen, draagt de verzoeker heel wat bijkomende elementen aan ter ondersteuning van zijn asielaanspraak.

Er diende dan ook minstens een afzonderlijk onderzoek te gebeuren naar het verzoek om internationale bescherming van de verzoeker.

Het feit dat dit niet is gebeurd is een schending van de zorgvuldigheidsplicht en de onderzoek plicht in hoofde van het CGVS."

De verzoekende partij betoogt vervolgens dat bij de beoordeling van een vrees voor vervolging objectieve elementen dienen door te wegen en dat het daarbij onder meer gaat om de algemene toestand in het land van herkomst, het lot van familieleden en het lot van andere personen in een gelijkaardige situatie. Objectieve bronnen geven aan dat huiselijk geweld schering en inslag is in Irak, aldus de verzoekende partij, die dit als volgt toelicht:

"Human Rights watch schrijft in 'Iraq: Urgent Need for Domestic Violence law', Increasing Concern Under Covid-19 Measures' het volgende:

"Domestic violence remains a serious problem in Iraq. The Iraq Family Health Survey (IFHS) of 2006/7 found that one in five Iraqi women are subject to physical domestic violence. A 2012 Planning Ministry study found that at least 36 percent of married women reported experiencing some form of psychological abuse from their husbands, 23 percent verbal abuse, 6 percent physical violence, and 9 percent sexual violence."

(beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2020/04/22/iraq-urgent-need-domestic-violence-law>)

Tevens stelt het artikel van A. ABED, 'Violence Against Women in Iraq: Between Practice and Legislation', 8 juli 2020 het volgende:

"Despite the adoption of the Law Against Domestic Violence (No.8 of 2011) in Kurdistan, and the achievements of the Kurdistan Regional Government and civil society organizations in managing to reduce violence, it continues to be practiced. Official statistics from the Ministry of Interior show that 91 women were killed or 'committed suicide', 203 women either 'self-immolated' or were set on fire, 87 cases of sexual assault were recorded, and 7,191 women filed a domestic violence complaint in 2018 in the Kurdistan region."

(beschikbaar op: <https://blogs.lse.ac.uk/mec/2020/07/08/violence-against-women-in-iraq-between-practice-and-legislation/#:~:text=Official%20statistics%20from%20the%20Ministry,2018%20in%20the%20Kurdistan%20region.>)

De COI Kurdistan Region of Iraq (KRI), women and men in honour-related conflicts, dd. 2018 vermeldt het volgende:

"There is a shelter for women in each of the bigger cities in KRI: Erbil, Sulaimania and Dohuk. Women can access the shelters by court order; in order to leave the shelter, the women also need a court order. When the woman is released from the shelter, she will often return to her family. In some cases, they might protect her, while in other cases they might kill her. Yet another possible outcome is that the woman chooses to commit suicide or is pressured to do so."

(beschikbaar op: <https://www.refworld.org/pdfid/5beacadd4.pdf>)

In casu ligt de gegrondheid van de vrees van verzoeker omwille van het huiselijk geweld in rechte lijn met de algemene gekende cultuur van het land en de gegevens dat het CGVS zélf bezit."

Wat het subjectieve element van haar zoons vrees voor vervolging betreft, wijst de verzoekende partij erop dat hij minderjarig is en slachtoffer werd van huiselijk geweld en dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij geen afscheid heeft genomen van zijn vader. Zij meent dat dit enkel het geval kan zijn wanneer hij stiekem zou zijn moeten vertrekken. Zij wijst er tevens op dat haar zoon zich het huiselijk geweld nog goed herinnert en citeert de desbetreffende passage van de notities van het persoonlijk onderhoud van haar zoon. Hieruit alleen al dient volgens haar te worden afgeleid dat haar zoon wel degelijk een persoonlijke vrees koestert.

De verzoekende partij is voorts van mening dat het op basis van de objectieve informatie duidelijk is dat er een reëel risico bestaat dat haar zoon ernstige schade zou oplopen indien hij zou worden teruggestuurd naar zijn land van herkomst. Zij citeert artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet, dat specificeert wat onder "ernstige schade" moet worden verstaan en stelt dat de commissaris-generaal nalaat "een actuele beoordeling te maken of een van deze situaties van toepassing is in geval van verzoeker".

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet wijst de verzoekende partij op het risico dat haar zoon bij terugkeer naar zijn land van herkomst zou lopen ten aanzien van zijn vader, wat zij verder toelicht als volgt:

“De vader van verzoeker is Muqadem bij de Partiya Demokrata Kurdistanê (KDP) en heeft dus een heel belangrijke machtspositie in zijn land van herkomst.

Het is voor hem een grote schande dat de moeder van verzoekster is weggevlucht met de kinderen.

Indien de moeder van verzoeker met haar kinderen zou terugkeren, zouden zij allen foltering, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing moeten doorstaan. Sterker nog! De kans is groot dat zij door hem gedood zullen worden.

Dit wordt bevestigd in recente landinformatie. Zo werd op 31/01/2022 de COI Iran: targeting of individuals gepubliceerd, beschikbaar op: [Iraq Targeting \(cgvs.be\)](#) .

Hierin kan men lezen als volgt:

“(…)”

(p. 78-79, (...))

En,

“(…)”

(p. 79, (...))

En,

(…)

(p. 83, (...))

Dat verzoeker bovendien extra kwetsbaar is omwille van zijn minderjarigheid en psychologische kwetsbaarheid en er dus voor hem weldegelijk een verhoogd risico op ernstige schade kan zijn bij terugkeer!

In een gelijkaardige zaak oordeelde Uw Zetel immers dat er een risico kan bestaan voor een alleenstaande moeder met een kind in bepaalde landen/regio's (zie RVV 12.01.2018).

Uw Zetel oordeelde met zijn arrest dd. 26.06.2015 als volgt:

“Gelet op artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, op de situatie ter plaatse met een enorme toestroom van IDP's in Noord-Irak en op zowel het kwetsbaar profiel van verzoekster als alleenstaande vrouw met een buitenhuwelijks kind in het Koerdisch gebied in Noord-Irak, als op het precair profiel van haar dochter omwille van het feit dat zij mogelijks niet de Iraakse nationaliteit kan bekomen, dient in casu in hoofde van verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.”

De betrokkene verkreeg de subsidiaire bescherming toegekend.

Dat een dergelijk onderzoek in casu niet werd gevoerd niettegenstaande vermelde rechtspraak!”

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet zet de verzoekende partij het volgende uiteen:

“Vervolgens, tonen verschillende legitieme bronnen aan dat de situatie in de provincie Erbil inderdaad precair is.

Dit wordt bevestigd in recente landinformatie. Zo werd op 23/02/2022 de COI Irak: security situation gepubliceerd, beschikbaar op: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf.

Op dit ogenblik heerst er een ernstige economische crisis:

“(…)”

(p. 214)

En,

“(…)”

(p. 30)

Bovendien is er ook sprake van willekeurig geweld:

Zowel Iran als Turkije is in strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van KDPI en Partiya Demokrata Kurdistanê (KDP).

Dit wordt bevestigd in de COI Irak: security situation van 23/02/2022, beschikbaar op: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf

“(…)”

(p. 215)

En,

“(…)”

(p. 216)

Hierbij voert Iran een campagne van moordaanslagen tegen de leden van Iraanse-Koerdische partijen in de KAR.

De vader van verzoeker, de heer Z(...) A(...) N(...), is luitenant-Kolonel van de Democratische partij van Koerdistan. Hierdoor loopt ook verzoeker een verhoogd risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Bovendien kan ook hier de verzoeker zijn minderjarigheid en psychologische kwetsbaarheid invoeren als persoonlijke omstandigheid die het risico op willekeurig geweld verhoogt.

Het CGVS houdt op geen enkele manier rekening met het feit dat verzoekers vader luitenant-kolonel is van de democratische Koerdische partij waartegen Iran en Turkije oorlog voeren.

Dit geeft blijk van een onzorgvuldig bestuur, waarbij niet met elk element in het dossier rekening wordt gehouden.

Ten slotte zijn burgers in het algemeen in gevaar omwille van de recente stijging in veiligheidsincidenten:

Dit wordt bevestigd in de COI Irak: security situation van 23/02/2022, beschikbaar op:

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf

"(...)"

(p. 223)

De verzoeker dient dan ook gezien het bovenstaande minstens de subsidiaire bescherming te worden toegekend."

2.1.2. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.2.1.1. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing houdt bovendien geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.1.2. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure verder niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een verzoek om internationale bescherming ontvankelijk is en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te onderzoeken. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.2.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.2.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van de zoon van de verzoekende partij niet-ontvankelijk is omdat (i) uit zijn administratief dossier en zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die zijn moeder, de verzoekende partij *in casu*, aanhaalde ter staving van haar verzoek van 3 februari 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is, en hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud zelf geen enkel feit aanhaalde dat een

afzonderlijk verzoek rechtvaardigt, (ii) zijn originele identiteitskaart, die door zijn broer He. in het kader van diens verzoek om internationale bescherming werd voorgelegd, geen ander licht kan werpen op de eerdere appreciatie temeer daar dit document louter zijn persoonsgegevens betreft doch zich op geen enkele manier uitspreekt over de feiten die hij en zijn familie in Irak zouden hebben meegemaakt en omwille waarvan zij Irak zouden hebben moeten verlaten, en (iii) er wat betreft de verklaringen die zijn moeder aflegde op het einde van het persoonlijk onderhoud van zijn broer He. en de nieuwe stukken die zij daarbij voorlegde voorts kan verwezen worden naar hetgeen hieromtrent werd opgemerkt in de beslissing genomen door het CGVS in hoofde van zijn broer He., waaruit de desbetreffende motieven worden hernomen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.2.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108)

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De zoon van de verzoekende partij werd op 22 april 2022 gehoord op het CGVS om te getuigen en de redenen aan te halen waarom hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst, Irak. Hij gaf aan Irak te hebben verlaten omwille van zijn agressieve vader, die hem zijn broers en zijn moeder herhaaldelijk fysiek zou hebben mishandeld.

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat de zoon van de verzoekende partij zijn verzoek om internationale bescherming baseert op gronden die reeds door de verzoekende partij zelf aangehaald werden in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, met name de vrees om bij terugkeer naar het land van herkomst mishandeld of vermoord te worden door de vader van het gezin.

In de beslissing die werd genomen in hoofde van de verzoekende partij oordeelde de commissaris-generaal dat geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden vrees en vluchtmotieven omdat (A) zij geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs heeft voorgelegd ter staving van haar identiteit en haar actuele huwelijk met Z. noch van de problemen die zij met hem beweert gehad te hebben, omdat (B) zelfs indien haar actuele huwelijk met Z. zou vaststaan, *quod non*, zij er niet in geslaagd is aan te tonen dat de situatie dermate was dat zij, omwille van een nood aan internationale bescherming, Irak

diende te verlaten dan wel er op heden niet zou kunnen terugkeren, waarbij wordt overwogen dat (i) niet kan worden aangenomen dat zij er in Irak volledig alleen voor stond en geen mogelijkheid had om eerder haar man en haar gewelddadig huwelijk te verlaten, (ii) uit haar verklaringen voorts niet blijkt dat zij ooit doorgedreven pogingen ondernam om, middels haar netwerk of via officiële instanties of vrouwenhuizen, een oplossing te vinden voor haar situatie, (iii) wat betreft haar opmerking dat vrouwen geen klacht kunnen indienen in Koerdistan, zij zelf het tegendeel bewees, (iv) zij enkel kopieën van de klachten voorlegde, waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan en die een loutere weergave zijn van wat zij, dan wel haar dochter, toen verklaarde doch zich niet uitspreken over de waarachtigheid van de feiten zoals toen door hen vermeld, waaraan nog wordt toegevoegd dat het algemeen geweten is dat in Irak alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor hun bewijswaarde sowieso slechts relatief is, (v) ondanks het feit dat zij in 2008 en 2011 wel degelijk bij de politie terecht kon, zij zich in de daaropvolgende elf jaar, tot in 2019, nooit meer tot de politie heeft gewend noch hun tussenkomst of bescherming heeft gevraagd tegen de gewelddaden waar zij veelvuldig het slachtoffer van zou zijn geweest, (vi) uit het feit dat wanneer zij zich in 2019 dan wel weer tot de politie wendde en klacht indiende, zij direct stappen ondernamen en haar man opriepen voor verhoor eens te meer blijkt dat het wel degelijk mogelijk is om in Koerdistan klacht in te dienen, ook voor haar, (vii) er zeker begrip kan worden opgebracht voor het feit dat zij een analfabete vrouw is en de moeilijkheden die zij, in die hoedanigheid, kan ondervinden om haar weg te vinden naar/binnen de officiële instanties voor hulp en/of bescherming, doch uit wat hoger werd aangehaald zij wel degelijk haar weg bleek te vinden naar het ziekenhuis en de politie en zij bovendien ook mensen rondom zich had die op de hoogte waren van haar situatie en meermaals tussenkwamen in geval van problemen, waardoor dan ook redelijkerwijs kan verondersteld worden dat zij eveneens de mogelijkheid zou gehad hebben, desnoods bij of via deze mensen, te informeren naar eventuele beschikbare instanties, dan wel de manier waarop zij deze kon bereiken met haar hulpvraag, (viii) het opmerkelijk is dat zij, die voor het overige amper stappen zette om zich te informeren over haar eventuele mogelijkheden, dan wel via de meest gangbare en voor de hand liggende kanalen, *in casu* de politie of vrouwenorganisaties, te proberen een einde te maken aan haar moeilijke situatie, dan wel gewoon naar een politica stapte met een hulpvraag, (ix) het verder ook wel opmerkelijk is dat haar hulpvraag aan deze politica direct betrekking had op 'het verlaten van het land' en voor het overige op geen enkel moment de eventuele mogelijkheden die zij binnen Irak zelf had om aan haar gewelddadig huwelijk te ontkomen ter sprake zouden zijn gekomen, (x) zij er niet in slaagde te verduidelijken waarom zij voorheen, gedurende bijna dertig jaar, geen stappen zette om haar man te verlaten en aan haar gewelddadig huwelijk te ontkomen, maar dan in november 2019 blijkbaar wel direct wist wat te doen en concrete stappen kon zetten, (xi) het gemak en de snelheid waarmee zij uiteindelijk haar gewelddadige man kon verlaten én haar vertrek uit Irak kon geregeld worden in schril contrast staan met haar nalatigheid om eerder te proberen binnen Irak een oplossing te vinden voor de moeilijke situatie waarin zij zegt decennialang te hebben geleefd, (xii) rekening houdend met haar bewering dat zij uit pure schrik in 2008 besloot haar klacht weer in te trekken, het onlogisch is dat zij in november 2019, nadat zij bij de politie uitdrukkelijk te horen kreeg dat zij haar man zouden oproepen voor verhoor en zij aldus wel kon verwachten dat haar man snel op de hoogte zou zijn van het feit dat zij klacht had ingediend, dan blijkbaar geen schrik had en gewoon naar huis terugkeerde, (xiii) haar verklaring dat haar man voorts, nadat zij de woning ontvluchtte, ook amper pogingen zou ondernomen hebben om haar te vinden evenmin rijmt met het beeld dat zij van hem schetst, (xiv) het eens zo opmerkelijk is dat haar man er blijkbaar geen graten in zag dat haar identiteitspapieren niet thuis werden bewaard, en (xv) zij niet in staat blijkt op een eenduidige manier aan te geven wat nu precies aan de basis lag van haar problemen met haar man, omdat (C) er ook menig vraagtekens konden geplaatst worden bij de reisweg die zij en haar kinderen aflegden van Irak naar België, omdat (D) zij zich met betrekking tot haar vrees bij terugkeer steunt op loutere hypothesen, en omdat (E) de door haar neergelegde stukken geen ander licht vermogen te werpen op het voorgaande, zoals verder wordt toegelicht (administratief dossier (hierna: AD), stuk 7, 'Landeninformatie', nr. 3, beslissing moeder). In zijn arrest nr. 264 778 van 2 december 2021 bevestigde de Raad deze vaststellingen en overwegingen.

De verzoekende partij betwist niet dat haar zoon net als zijzelf aanhaalt dat hij Irak is ontvlucht uit vrees voor het gewelddadige gedrag van haar man/zijn vader. Zij betwist evenmin dat de weigeringsbeslissing genomen in haar hoofde definitief is en dat de beoordeling van het voormelde door haar aangevoerde vluchtmotief dus als vaststaand moet worden beschouwd. In de mate dat de zoon van de verzoekende partij zich *in casu* beroept op hetzelfde vluchtmotief als zijn moeder, brengt hij geen eigen feiten aan die een apart verzoek rechtvaardigen.

Het enkele feit dat de commissaris-generaal *in casu* verwijst naar de beslissing genomen in hoofde van de verzoekende partij duidt er in deze specifieke omstandigheden niet op dat hij vooringenomen is geweest in zijn onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van

haar zoon in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij licht niet toe, en de Raad ziet bijgevolg niet in, welke elementen uit het relaas van haar zoon eigen feiten betreffen die een apart verzoek om internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Met het argument *“dat zowel verzoeker als zijn broer He(...) het verhaal van de moeder van verzoeker compleet bevestigen”* doet zij aan voorgaande vaststelling geen afbreuk en bevestigt zij in tegendeel dat haar zoon geen eigen feiten aanbrengt.

De verzoekende partij kan verder niet worden bijgetreden waar zij betoogt dat *“het gezin er weldegelijk in geslaagd (is) om enkele argumenten van het CGVS die werden gebruikt om het relaas als ongeloofwaardig te bestempelen, te weerleggen aan de hand van nieuwe documenten”*.

De verzoekende partij wijst er in het verzoekschrift weliswaar terecht op dat in het kader van de beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissing genomen in haar hoofde reeds fotokopieën van de documenten met betrekking tot de klacht tegen haar broer J. en diens arrestatie werden neergelegd. De Raad heeft in zijn arrest nr. 264 778 van 2 december 2021 echter gewezen op de uiterst relatieve bewijswaarde van deze documenten. Zo merkte de Raad op dat niettegenstaande de verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op 29 oktober 2020 verklaard heeft nog contact te hebben met haar broer J. sinds haar vertrek uit Irak, zij op geen enkel moment melding heeft gemaakt van voormelde klacht en arrestatiebevel tegen haar broer, die respectievelijk dateren van 11 september 2020 en 20 september 2020. De Raad wees er verder op dat deze documenten, die betrekking hebben op de broer van de verzoekende partij, niets zeggen omtrent haar specifieke vluchtrelaas en over de waarachtigheid van de door haar geuite vrees ten aanzien van haar echtgenoot. De Raad merkte in voormeld arrest tot slot op dat uit informatie gevoegd aan het administratief dossier van de verzoekende partij blijkt dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten, waardoor nagenoeg alle documenten kunnen worden vervalst of aangekocht, zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief is. De verzoekende partij weerlegt voorgaande pertinente motieven niet door er thans op te wijzen dat de originelen van voormelde documenten werden neergelegd in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar zoon He. Zij blijft verder in gebreke te verduidelijken waarom deze documenten en de feiten waarop ze betrekking hebben niet eerder dan in de beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissing genomen in haar hoofde konden worden aangebracht.

De verzoekende partij haalt verder aan dat zij een kopie van haar identiteitskaart kon voorleggen en dat haar broer via de post de originele identiteitskaart bezorgde, die samen met de envelop zou zijn neergelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad kan op basis van de stukken van het administratief dossier slechts vaststellen dat in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen originele identiteitskaart op naam van de verzoekende partij werd neergelegd, doch wel haar originele Iraakse *smartcard* (AD, stuk 6, ‘Documenten’, ID papieren). Met betrekking tot dit stuk kunnen in de bestreden beslissing volgende motieven genomen uit de beslissing in hoofde van He. worden gelezen: *“In tegenstelling tot wat in het kader van haar procedure om internationale bescherming werd opgemerkt legt ze thans aldus wel een tastbaar begin van bewijs voor aangaande haar identiteit. Echter, in navolging van wat de Commissaris-generaal reeds opmerkte in het kader van haar verzoek, dient opnieuw te worden opgemerkt dat dit document geen informatie bevat / zich niet uitspreekt over de actuele burgerlijke staat van uw moeder. Dat uw moeder tot op heden aldus nog altijd zou gehuwd zijn met uw vader wordt niet aangetoond. De motivering dienaangaande blijft dan ook gehandhaafd. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud haalde uw advocaat nog aan dat uw moeder van plan was stappen te ondernemen om van uw vader te scheiden (zie CGVS p. 20). Echter, dienaangaande werd voor het overige geen verdere informatie meer overgemaakt noch werd enig tastbaar begin van bewijs hieromtrent aan het CGVS bezorgd.”*

In zoverre de verzoekende partij op voormelde *smartcard* doelt waar zij beweert dat op deze kaart duidelijk staat aangegeven dat zij gehuwd is, toont zij dit op geen enkele wijze aan.

Waar de verzoekende partij nog aangeeft dat zij heeft nagevraagd of het mogelijk zou zijn om uit de echt te scheiden in België, dat hiervoor een dagvaarding zal worden gestuurd naar haar echtgenoot in Iran (*sic*), dat hij uiteraard op dat ogenblik niet alleen zou weten dat zij zich in België bevindt, maar ook haar exacte adres en dat het dan ook *“procedureel onmogelijk (is) voor haar eigen veiligheid om uit de echt te scheiden in België”*, merkt de Raad op dat de verzoekende partij zodoende geen informatie aanbrengt die een ander licht kan werpen op de pertinente vaststelling *in casu* dat haar zoon geen eigen feiten heeft aangebracht die en apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen.

Waar de verzoekende partij betoogt dat in de bestreden beslissing geen of onvoldoende rekening werd gehouden met de kwetsbare situatie van haar zoon en met diens hoger belang als kind, benadrukt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft, doch dat dit geen afbreuk doet aan de eigenheid van het asielrecht, waar artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving de commissaris-generaal de mogelijkheid biedt om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren indien deze minderjarige verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen nadat er eerder namens hem een verzoek werd ingediend waarover een definitieve beslissing werd genomen. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan, mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat rekening werd gehouden met de specifieke en kwetsbare positie van de minderjarige zoon van de verzoekende partij. Zo werd er aangenomen dat hij bijzondere procedurele noden heeft en werden steunmaatregelen verleend. Zijn persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer* die een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Dit gehoor vond plaats in het bijzijn van een advocaat, die ook opmerkingen kon formuleren en stukken kon neerleggen. De zoon van de verzoekende partij werd bijgestaan door een tolk Sorani, die hij goed kon verstaan (AD, stuk 5, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, 9). Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt de Raad dat de betrokken *protection officer* tijdens het gehoor voldoende oog had voor de leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van de zoon van de verzoekende partij. De summiere argumentatie die wordt uiteenzet in het verzoekschrift toont niets anders aan. Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat bij de beoordeling van de verklaringen en het beschermingsverzoek van de zoon van de verzoekende partij, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, rekening werd gehouden met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit.

De verzoekende partij laat in het verzoekschrift na concreet te maken waar en op welke wijze geen rekening zou zijn gehouden met haar zoons specifieke noden als minderjarige en verduidelijkt niet hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van haar zoon. Het verzoekschrift maakt dan ook niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind van de verzoekende partij. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal door in dit geval te oordelen dat hij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, het hoger belang van haar kind heeft miskend.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat haar zoon "*nood heeft aan psychologische begeleiding om de traumatische gebeurtenissen uit het verleden te verwerken*", dient te worden vastgesteld dat zij noch haar zoon medische stukken hebben bijgebracht die kunnen staven dat haar zoon een trauma heeft opgelopen als gevolg van gebeurtenissen in het verleden, laat staan dat zij aantoont dat dit vermeende trauma voortvloeit uit het huiselijk geweld waarvan haar zoon als jong kind slachtoffer zou zijn geweest. De opmerking, die zij evenmin staaft, dat ook haar zoon He. nood heeft aan psychologische begeleiding, is niet dienstig daar de *in casu* bestreden beslissing haar zoon M. betreft.

Voor het overig volhardt de verzoekende partij in de vrees van haar zoon om bij terugkeer naar zijn land van herkomst het slachtoffer te worden van huiselijk geweld en de verklaringen die hij daarover heeft afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Zij argumenteert dat deze vrees in lijn ligt met "*de algemene gekende cultuur van het land en de gegevens dat het CGVS zélf bezit*" en citeert meerdere objectieve bronnen die, naar haar oordeel, aangeven dat huiselijk geweld schering en inslag is in Irak. Met deze algemene informatie toont de verzoekende partij niet aan dat haar zoon in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft daartoe in gebreke.

De verzoekende partij klaagt verder nog aan dat de commissaris-generaal nalaat te beoordelen of een van de situaties bedoeld in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet op haar zoon van toepassing is. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van oordeel is dat het verzoek om internationale bescherming van de zoon van de verzoekende partij niet-ontvankelijk is overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet daar hij geen eigen feiten aanvoert die een apart

verzoek rechtvaardigen en dat, bijgevolg, *in casu* geen toetsing aan de materiële voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren.

Waar de verzoekende partij gewag maakt van een risico in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet in hoofde van haar zoon bij terugkeer naar zijn land van herkomst ten aanzien van zijn vader, haalt zij in wezen dezelfde motieven aan op grond waarvan haar zoon de erkenning als vluchteling vraagt en met betrekking tot dewelke hoger is komen vast te staan dat het in zijn hoofde geen eigen feiten betreft die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen. Wat betreft de bewering dat zijn vader “*Muqadem bij de Partiya Demokrata Kurdistanê (KDP)*” is en dus een heel belangrijke machtspositie in zijn land van herkomst bekleedt, wijst de Raad erop dat hij reeds in voormeld arrest nr. 264 778 van 2 december 2021 geoordeeld heeft dat aan de beweerde machtspositie van de echtgenoot van de verzoekende partij *c.q.* de vader van haar zoon geen geloof kan worden gehecht, welke beoordeling als vaststaand dient te worden beschouwd. Zoals hoger reeds aangestipt, toont de verzoekende partij met een verwijzing naar algemene landeninformatie aangaande familiaal geweld ten aanzien van vrouwen in Irak niet aan dat haar zoon in zijn land van herkomst persoonlijk zal worden vervolgd bij terugkeer. Op basis van deze informatie kan evenmin worden aangenomen dat hij bij terugkeer zal worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij voert voorts aan dat haar zoon “*bovendien extra kwetsbaar is omwille van zijn minderjarigheid en psychologische kwetsbaarheid en er dus voor hem weldegelijk een verhoogd risico op ernstige schade kan zijn bij terugkeer*”, doch laat na toe te lichten in welk opzicht deze elementen afbreuk vermogen te doen aan de vaststelling *in casu* dat haar zoon geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals hoger reeds aangestipt, blijven de verzoekende partij en haar zoon in gebreke zijn vermeende psychologische kwetsbaarheid te staven middels bewijskrachtige stukken, zodat de beweringen in dit verband niet zomaar kunnen worden aangenomen. De verwijzing naar het oordeel van de Raad in “*een gelijkaardige zaak*” is *in casu* niet dienstig, nu rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont de verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het arrest van de Raad waarnaar zij verwijst kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Wat betreft de argumentatie in het verzoekschrift in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet “*dat de situatie in de provincie Erbil inderdaad precair is*” en de verwijzing in dit verband naar landeninformatie, meer bepaald het EUAA Country of Origin Information Report “*Iraq. Security Situation*” van januari 2022, wijst de Raad erop dat hij in zijn arrest nr. 279 926 van 9 november 2022 inzake het beroep tegen de weigeringsbeslissing in hoofde van He. de actuele veiligheidssituatie in de regio van herkomst van de verzoekende partij en haar zonen als volgt heeft geanalyseerd onder punt 2.3.4.3 van dit arrest:

“Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 als uit de EUAA Country Guidance Note : Iraq van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de aanvullende nota van de verwerende partij, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Erbil geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde EUAA Country Guidance Note over Irak van juni 2022 (p. 195-198).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen. Hij beperkt er zich in wezen toe te verwijzen naar, en te citeren uit, het EUAA

Country of Origin Report "Iraq. Security Situation" van januari 2022, dat evenwel werd meegenomen in bovenstaande analyse, waaraan bijgevolg geen afbreuk wordt gedaan."

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij *in casu* eveneens slechts verwijst naar en citeert uit voormeld EUAA Country of Origin Information Report "Iraq. Security Situation" van januari 2022, welke bron terdege in rekening werd genomen in bovenstaande analyse met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in de provincie Erbil. Zodoende brengt zij geen informatie aan die hieraan afbreuk vermag te doen.

Bovendien laat de verzoekende partij na toe te lichten in welk opzicht de actuele veiligheidssituatie in Irak, en in de provincie Erbil in het bijzonder, in hoofde van haar minderjarige zoon "*eigen feiten*" in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet betreft en aldus rechtvaardigt dat dit element niet door haarzelf, mede in naam van haar zoon, zou kunnen worden ingeroepen in een (volgend) verzoek om internationale bescherming.

De verzoekende partij laat verder na het bewijs te leveren dat haar zoon specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Erbil. Waar zij betoogt dat zijn vader luitenant-kolonel van de KDP is en hij hierdoor een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, dient te worden herhaald dat reeds in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming is komen vast te staan dat aan de beweerde positie van haar echtgenoot *c.q.* de vader van haar zoon geen geloof kan worden gehecht. De verzoekende partij licht bovendien niet toe in welke zin de voorgehouden positie van de vader van haar zoon een persoonlijke omstandigheid uitmaakt die hem meer dan anderen zou blootstellen aan het risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, zonder dat hij daarbij specifiek wordt gevisieerd. De verzoekende partij laat tevens na te verduidelijken hoe de minderjarigheid van haar zoon en diens vermeende psychologische kwetsbaarheid, ertoe bijdragen dat het risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in zijn hoofde wordt verhoogd. Zij dient haar beweringen in dit verband *in concreto* te staven met overtuigende stukken en argumenten, doch blijft daartoe in gebreke.

Tot slot merkt de Raad op dat de verzoekende partij volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing onverlet laat:

"Jouw originele identiteitskaart, die door jouw broer He(...) in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd voorgelegd, kan evenmin geen ander licht werpen op de eerdere appreciatie temeer daar dit document louter jouw persoonsgegevens betreft doch zich op geen enkele manier uitspreekt over de feiten die jullie in Irak zouden hebben meegemaakt en omwille waarvan jullie Irak zouden hebben moeten verlaten. Evenmin bevat jouw identiteitskaart enige informatie aangaande jouw moeder haar actuele burgerlijke staat."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door de verzoekende partij geheel ongemoeid worden gelaten door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aantoont dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft geoordeeld dat haar minderjarige zoon in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalde die een apart verzoek rechtvaardigen.

2.2.4. Aangezien niet blijkt dat *in casu* ten onrechte toepassing werd gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van deze artikelen is derhalve niet dienstig.

2.2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de zoon van de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Sorani machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de zoon van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.2.8. Waar de verzoekende partij in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen "*indien bijkomende onderzoek noodzakelijk blijkt*" en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont de verzoekende partij echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT